

کریمی در گفت‌وگو با ایلنا:

مطلوبیت و انگیزه مذاکره برای آمریکا و ایران پایین آمده است/ با توجه به نزدیک بودن انتخابات کنگره هرگونه نرمشی از سوی واشنگتن بعید است

کارشناس مسائل دیپلماتیک گفت: مشکلی که برای آمریکایی‌ها پیش آمده این است که مطلوبیت این مذاکرات برای آمریکایی‌ها پایین آمده است و به واسطه بی‌اعتمادی که ایران به نتیجه بخش بودن این مذاکرات دارد تحت الشعاع قرار گرفته و انگیزه ایران را هم کم کرده است.

ساسان کریمی کارشناس مسائل دیپلماتیک در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، درباره بی‌نتیجه ماندن مذاکرات احیای برجام در دوحه قطر گفت: الان کمی زود است بخواهیم تحلیل کنیم. بهتر است اظهارنظرهای طرفین که از مذاکره بیرون می‌آید به طور مستقل شنیده شود، آن وقت می‌توانیم تحلیل جامعی ارائه دهیم. به طور کلی اگر گفته هر دو طرف حاکی از شکست این دو روز مذاکره باشد و الان چیزی به عنوان ادامه مذاکرات نگویند، بدتر از این است که نمی‌رفتیم. این یعنی اوضاع مذاکرات از هفته قبل بدتر شده است. اما اگر بگویند اختلافات باقی است یا بگویند کار به کندی پیش می‌رود اما طی هفته‌های آینده یا چند روز آینده ادامه پیدا می‌کند، آن وقت وضع مذاکرات از هفته پیش بهتر است.

وی افزود: فکر می‌کنم مشکلی که برای آمریکایی‌ها پیش آمده این است که مطلوبیت این مذاکرات برای آمریکایی‌ها پایین آمده است. همانطور که برای اروپایی‌ها اهمیت مذاکرات به خاطر بالا رفتن قیمت انرژی بیشتر شده و به همین دلیل هم آقای بولر ابتکار عمل خود را به خصوص تحت فشار فرانسه زیاد کرده است. اما آمریکایی‌ها دلیلی نمی‌بینند که نرمشی نشان دهند.

ساسان کریمی گفت: از طرف دیگر ایران هم همین طور است؛ یعنی گویی مشوق‌های اقتصادی بر سر احیای برجام که می‌تواند فروش انرژی بیشتر باشد، نقل و انتقالات بانکی راحت‌تر باشد، فروش نفت نفت‌کش‌های روی آب باشد و گرفتن پول‌های بلوکه شده باشد. این موارد به واسطه بی‌اعتمادی که ایران به نتیجه‌بخش بودن این مذاکرات دارد تحت الشعاع قرار گرفته و انگیزه ایران را هم کم کرده است. ضمن اینکه قیمت بالای انرژی، انتفاع مالی ایران را نقداً زیاد کرده است. همین مقدار که در صادرات نفت، گاز و پتروشیمی سهولت ایجاد شده است.

کریمی گفت: امروز آمریکا عملاً آن فشاری را که مطابق تحریم‌های ترامپ قرار بود بر ایران بیاورد، نمی‌آورد. البته این ماجرای انرژی می‌تواند به نفع دو کشور ایران و ونزوئلا باشد و من امیدوارم از ونزوئلا در این باب عقب نیفتیم. من معتقد نیستم نظر روسیه تعیین‌کننده است اما منافع روسیه هم در این است که مذاکرات ادامه پیدا کند، اما به نتیجه نرسد. این مطلوبیت‌ها به جز برای اروپائیان که معمولاً در روابط بین‌الملل امروز نقشی جز هنجارسازی ندارند و تبانی منفی یا مثبت هم ندارند، کاهش یافته است.

کریمی در پاسخ به این سوال که یکی از دلایل آنکه مذاکرات با مانع مواجه می‌شود، پافشاری آمریکا به متن طرح وین هفت است، این موضوع چه ماهیتی دارد که آمریکا بر آن پافشاری می‌کند، گفت: با توجه به نزدیک شدن به ماه نوامبر و انتخابات میان دوره‌ای مجلس بعید می‌دانم که شرایط از طرف آمریکا برای ما بهبود پیدا کند. این ممکن است از طریق جنگ اوکراین، قیمت انرژی یا اهرم‌های دیگر برای ما ساخته شود اما بعید است که از این رهگذر آمریکا انگیزه پیدا کند که نرمش بیشتری را نشان دهد. در دور هشتم خیلی به تقابل نزدیک بودیم. حالا می‌گویند آمریکا بر متن دور هفتم خود پافشاری کرده است که قاعداً شامل رفع تحریم سپاه و تضمین نیست.

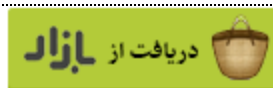
وی در ادامه افزود: آن طوری که ما در این سه روز شنیده‌ایم ایران از درخواست خودش در مورد خروج سپاه از لیست سپاه نرمش به خرج داده است ولی خواستار تضمین اقتصادی بوده است که گویا آمریکایی‌ها از جهت اقتصادی زیر بار نمی‌روند. همه این موارد در چهارچوب این است که انگیزه آمریکایی‌ها برای چنین توافقی در حال حاضر چیست که به خاطر آن باید در مقابل مجلس و در انتخابات پاسخگو باشند. همچنین باید به شرکای منطقه‌ای خود پاسخ بدهند. این یعنی انگیزه زیادی وجود ندارد و ضدانگیزه‌های زیادی وجود دارد.

کریمی در پاسخ به این سوال که آیا ایالات متحده در مذاکرات همچنان بر خواسته‌های خود پافشاری می‌کند یا آنکه از خواسته‌های خود کوتاه می‌آید، گفت: آمریکا بعید است نرمش نشان دهد. اما تا اینجا ایران نرمش انجام داده است. این یعنی ایران سهم نرمش خود را ادا کرده است. ایران هم می‌گوید اگر توافقی بکنیم که شکلی و نه اقتصادی باشد، از نظر ایران به درد نمی‌خورد. اما نمی‌دانم که منظور ایران از تصمیم در قرارداد چیست؟ اگر منظور تضمین سیاسی و حقوقی است بیشتر از قطعنامه شورای امنیت نمی‌تواند باشد.

وی افزود: از نظر اقتصادی بعید می‌دانم ایران کوتاه بیاید. بعید می‌دانم که طرف مقابل چیزی را به عنوان تضمین قرار دهد. در محیط بین‌الملل چیزی به عنوان تضمین وجود ندارد. بلکه به این شکل است که با تُرم و هنجار کردن توافقی که صورت گرفته است و با کارآمد کردن آن، محیط بین‌المللی را به استفاده و اتکا به آن عادت بدهیم. در دوره برجام به واسطه کاری که آقای ترامپ کردند، چنین اتفاقی نیفتاد. اما اگر دنیا به تعاملات با اتکا به یک توافق عادت کند، سرمایه‌گذاری می‌کند و بهترین توافق این می‌شود که بتوان انرژی را به اروپا صادر کرد. این یک تضمین عملیاتی و نه یک تضمین روی کاغذ است. البته اقتضای این حالت است که توافق کهنه شود و از آن زمانی بگذرد که بتواند اتکاپذیری آن را زیاد کند.

لینک کوتاه

<https://www.ilna.ir/fa/tiny/news-1249202>

نرم افزار موبایل ایلنا